

TREDJE VECKAN »UNDER ÅRET«

MÅNDAG DEN 25 JANUARI

PAULUS OMOVÄNDELSE

Fest

Läsning

Apg 22:3-16

Paulus sade till folket i Jerusalem: »Jag är själv jude, född i Tarsos i Kilikien men uppfostrad här i staden. Hos Gamaliel har jag fått grundlig undervisning i vår fäderneärvda lag. Jag har kämpat för Guds sak lika ivrigt som ni alla gör i dag. Jag har varit dödsfiende till Vägen och tagit fast både män och kvinnor och satt dem i fängelse. Det kan översteprästen och hela rådet intyga. Av dem fick jag med mig brev till våra bröder i Damaskus och reste dit för att också där fångsla folk och föra dem till Jerusalem, där de skulle få sitt straff.

Men under färden, då jag närmade mig Damaskus, omgavs jag plötsligt mitt på dagen av ett bländande ljussken från himlen. Jag föll till marken och hörde en röst säga till mig: 'Saul, Saul, varför förföljer du mig?' Jag frågade: 'Vem är du, herre?' Han svarade: 'Jag är Jesus från Nasaret, den som du förföljer.' De som var med mig såg ljuset men hörde inte rösten som talade till mig. Jag frågade: 'Vad skall jag göra, herre?' Och Herren svarade: 'Gå genast till Damaskus. Där skall du få veta allt som du har utsetts att göra.' Eftersom strålglansen hade gjort mig blind, fick mina följeslagare leda mig vid handen, och så kom jag fram till Damaskus.

Ananias, en from och lagtrogen man som hade gott namn om sig bland alla judarna i staden, kom till mig, ställde sig vid min sida och sade: 'Saul, min broder, öppna dina ögon och se!' Och strax kunde jag se honom. Han sade: 'Våra faders Gud har utvalt dig till att få kunskap om hans vilja, till att se den Rättfärdige och till att höra hans röst. Du skall bli hans vittne och berätta för alla människor vad du har sett och hört. Tveka inte! Åkalla hans namn och låt dig genast döpas och tvättas ren från dina synder.' »

eller:

Läsning

Apg 9:1-22

Saul, som ännu rasade av mordlust mot Herrens lärjungar, gick till översteprästen och bad att få med sig brev till synagogorna i Damaskus: om han fann några som hörde till Vägen, män eller kvinnor, skulle han få fångsla dem och föra dem till Jerusalem. Men när han på sin resa närmade sig Damaskus, omgavs han plötsligt av ett bländande ljussken från himlen. Han föll till marken och hörde en röst som sade till honom: »Saul, Saul, varför förföljer du mig?» Han frågade: »Vem är du, herre?» – »Jag är Jesus, den som du förföljer. Stig upp och gå in i staden, så får du veta vad du skall göra.« Hans reskamrater stod förstummade; de hörde rösten men såg ingen. Saul reste sig upp, men fast hans ögon var öppna kunde han inte se. De tog honom då vid handen och ledde honom in i Damaskus. Under tre dagar var han blind, och han varken åt eller drack.

I Damaskus fanns en lärjunge som hette Ananias. Till honom sade Herren i en syn: »Ananias!« Han svarade: »Ja, herre.« Herren sade: »Gå genast till Raka gatan, och fråga i Judas hus efter en som heter Saul och är från Tarsos. Han ber, och i en syn har han sett en man som heter Ananias komma in och lägga sina händer på honom för att han skall se igen.« – »Herre«, svarade Ananias, »jag har hört från många håll om den mannen och allt ont han har gjort mot dina heliga i Jerusalem. Och nu är han här med fullmakt från överstepräster att gripa alla som åkallar ditt namn.« Men Herren sade till honom: »Gå, honom har jag utvalt till mitt redskap. Han skall föra ut mitt namn till hedningar och kungar och Israels folk, och jag skall låta honom veta hur mycket han måste lida för mitt namns skull.«

Ananias gav sig i väg och gick till Judas hus. Han lade sina händer på Saul och sade: »Saul, min broder! Herren själv, Jesus, som visade sig för dig på vägen hit, har sänt mig för att du skall få tillbaka din syn och fyllas av helig ande.« Då var det som om fjäll hade fallit från Sauls ögon, och han kunde se igen. Han lät genast döpa sig, och när han hade ätit, återfick han krafterna.

Han stannade några dagar hos lärjungarna i Damaskus och började genast förkunna i synagogorna att Jesus är Guds son. Alla som hörde honom häpnade och sade: »Var det inte han som i Jerusalem ville förgöra alla som åkallar Jesu namn? Har han inte kommit hit för att gripa dem och ställa dem inför överstepräster?« Men Saul uppträdde med allt större kraft och gjorde judarna i Damaskus svarslösa när han bevisade att Jesus är Messias.

Responsoriepsalm

Ps 117 (R. Mark 16:15)

R. Gå ut överallt i världen och förkunna evangeliet
eller: Halleluja.

Lova Herren, alla hedningar,
prisa honom, alla folk. R.

Ty hans nåd är väldig över oss,
och Herrens sanning varar i evighet. R.

Halleluja

Joh 15:16

V. Jag har utvalt er och bestämt er till att gå ut i världen och bära frukt, frukt som består, säger Herren.

Evangelium

Mark 16:15–18

Vid den tiden uppenbarade sig Jesus för de elva och sade till dem: »Gå ut överallt i världen och förkunna evangeliet för hela skapelsen. Den som tror och blir döpt skall räddas, men den som inte tror skall bli dömd. Dessa tecken skall följa dem som tror: i mitt namn skall de driva ut demoner, de skall tala nya tungomål, de skall ta ormar med sina händer, de skall inte bli skadade om de dricker dödligt gift, och de skall lägga sina händer på sjuka och göra dem friska.«

TISDAG DEN 26 JANUARI

TIMOTHEOS OCH TITUS Minnesdag

Läsning

2 Tim 1:1-8

Från Paulus, genom Guds vilja Kristi Jesu apostel enligt löftet om liv i Kristus Jesus, till hans kära barn Timotheos. Nåd, barmhärtighet och frid från Gud fadern och Kristus Jesus vår herre.

Jag tackar Gud, som jag liksom mina förfäder tjänar med rent uppsåt, och minns dig ständigt i mina böner, dag och natt. Jag minns dina tårar och längtar efter att få se dig igen för att fyllas av glädje. Jag har blivit påmind om den uppriktiga tro som finns hos dig och som fanns redan hos din mormor Lois och din mor Eunike; jag är viss om att den finns också hos dig. Därför påminner jag dig om att du skall blåsa liv i den nådegåva från Gud som finns hos dig sedan jag lade mina händer på dig. Ty Gud har inte gett oss modlöshetens ande utan kraftens, kärlekens och självbesinningens. Skäms alltså inte för vittnesbördet om vår Herre och inte heller för mig som är fånge för hans skull, utan lid för evangeliet du också, med kraften från Gud.

eller:

Läsning

Tit 1:1-5

Från Paulus, Guds tjänare och Jesu Kristi apostel, sänd att föra Guds utvalda till tro och till kunskap om vår religions sanning, med dess hopp om evigt liv som Gud, som aldrig ljuger, har utlovat för oändligt länge sedan – när tiden var inne gjorde han sitt ord känt för alla genom den förkunnelse som har anförtrotts mig enligt Guds, vår frälsares, befallning – från Paulus till Titus, hans äkta barn i den gemensamma tron. Nåd och frid från Gud fadern och Kristus Jesus vår frälsare.

När jag lämnade dig kvar på Kreta, var det för att du skulle ordna det som återstod att göra och tillsätta äldste i varje stad efter mina anvisningar.

Responsoriepsalm

Ps 96:1-3, 7-8a, 10 (R. 3)

R. Förkunna Herrens under bland folken.

Sjung en ny sång till Herrens ära,
sjung till Herrens ära, alla länder,
sjung till Herrens ära, lova hans namn. R.

Båda glädje var dag, besjung hans frälsning,
förkunna bland hedningarna hans ära,
bland alla folk hans under. R.

Ära Herren, alla folkslag,

ära Herrens majestät,
ära Herrens höga namn. R.

Säg bland hedningarna: »Herren är nu konung!
Därför står jordkretsen orubbligt fast,
med rättvisa dömer han folken.« R.

Halleluja

Luk 4:18

V. Herren har sänt mig
att frambära ett glädjebud till de fattiga
och att förkunna befrielse för de fångna.

Evangelium

Luk 10:1-9

Vid den tiden utsåg Herren ytterligare sjuttio två och sände dem före sig två och två till varje stad och plats dit han själv ämnade sig. Han sade till dem: »Skörden är stor men arbetarna få. Be därför skördens herre att han sänder ut arbetare till sin skörd. Gå, jag skickar er som lamm in bland vargar. Ta inte med er några pengar, någon påse eller några sandaler, och stanna inte på er väg för att hälsa. När ni kommer in i ett hus, så säg först: Frid över detta hus. Och om där bor en fridens man, skall den frid ni kommer med bli kvar hos honom; annars skall den vända tillbaka till er. Stanna sedan i det huset och ät och drick vad som bjuds; arbetaren är värd sin lön. Flytta inte från hus till hus. Och när ni kommer till en stad där man tar emot er, ät då det som sätts fram, bota de sjuka som finns där och säg till folket: Guds rike är snart hos er.«

ONSDAG DEN 27 JANUARI

Läsning

Heb 10:11-18

Varje präst tjänstgör dagligen och bär alltså gång på gång fram samma offer, som ändå aldrig kan avlägsna några synder. Men Jesus frambar ett enda syndoffer för alla tider och har satt sig på Guds högra sida. Där väntar han nu på att hans fiender skall läggas som en pall under hans fötter. Ty med ett enda offer har han för all framtid fullkomnat dem som blir helgade.

Om detta vittnar också den helige Ande för oss. Först heter det: Detta är det förbund som jag skall sluta med dem i kommande dagar, säger Herren. Jag skall lägga mina lagar i deras hjärtan och inrista dem i deras sinnen. Och sedan: Deras synder och överträdelser skall jag aldrig mer komma ihåg. Men där synderna är förlåtna behövs inte mer något syndoffer.

Responsoriepsalm

Ps 110:1-4 (R. 4bc)

R. Du är präst för alltid, i Melkisedeks efterföljd.

Så lyder Herrens ord till min härskare:

Sätt dig på min högra sida,
medan jag lägger dina fiender
som en pall under dina fötter. R.
Din kungaspira sträcker Herren ut från Sion:
härska nu bland dina fiender! R.

Villigt samlas ditt folk
i dag då makten blir din.
På heliga berg har jag fött dig
som dagg ur gryningens sköte. R.

Herren har svurit en ed som han inte skall bryta:
Du är präst för alltid i Melkisedeks efterföljd. R.

Halleluja

V. Säden är Guds ord, den som sår är Kristus;
alla som finner honom får det eviga livet.

Evangelium

Mark 4:1-20

Vid den tiden började Jesus undervisa vid sjön igen. Massor av folk samlades kring honom, och därför steg han i en båt och satt i den ute på vattnet, medan folket stod på stranden. Han undervisade dem med många liknelser, och i sin undervisning sade han: »Hör! En man gick ut för att så. När han sådde, föll en del på vägkanten, och fåglarna kom och åt upp det. En del föll på de steniga ställena, där det inte fanns mycket jord, och det kom fort upp, eftersom myllan var tunn. Men när solen steg, sveddes det och vissnade bort, eftersom det var utan rot. En del föll bland tistlarna, och tistlarna växte upp och kvävde det, och det gav ingen skörd. Men en del föll i den goda jorden, det kom upp och växte och gav skörd. Det gav trettiofalt, sextiofalt och hundrafalt igen.« Och han sade: »Hör, du som har öron att höra med.«

När han blev ensam med de tolv och de andra som var med honom, frågade de honom om liknelserna. Han sade: »Ni har fått veta Guds rikets hemlighet, men för dessa som står utanför är allt bara liknelser, för att *de skall se med sina ögon utan att se och höra med sina öron utan att förstå, så att de inte omvänder sig och får förlåtelse.*«

Och han sade till dem: »Om ni inte förstår denna liknelse, hur skall ni då alls kunna fatta några liknelser? Vad mannen sår är ordet. Vägkanten, det är de hos vilka ordet blir sått men som knappt har hört det förrän Satan kommer och tar bort ordet som har såtts i dem. De som får sådden på de steniga ställena, det är de som tar emot ordet med glädje när de hör det men inte har något rotfäste inom sig utan är flyktiga; blir det sedan lidanden och förföljelser för ordets skull kommer de genast på fall. Hos andra har sådden fallit bland tistlarna. Det är de som hör ordet, men världsliga bekymmer, rikedomens lockelser och alla möjliga begär tränger in och kväver ordet, så att det inte ger någon skörd. Men de som har tagit emot sådden i den goda jorden, det är sådana som hör ordet och tar det till sig och bär frukt trettiofalt, sextiofalt och hundrafalt.«

TORSDAG DEN 28 JANUARI

Läsning

Heb 10:19–25

Tack vare Jesu blod, så kan vi frimodigt gå in i helgedomen på den nya och levande väg genom förhänget – hans kropp – som han har invigt åt oss. Vi har en stor överstepräst som är satt att råda över Guds hus. Låt oss därför träda fram inför Gud med uppriktigt hjärta och i full trosvisshet, med ett hjärta som renats och inte vet av någon synd och med en kropp som badats i klart vatten. Låt oss orubbligt fortsätta att bekänna vårt hopp, ty han som gav oss löftena är trofast. Låt oss ge akt på varandra och sporra varandra till kärlek och goda gärningar och låt oss inte försumma våra sammankomster, som några brukar göra, utan uppmuntra varandra, och detta så mycket mer som ni ser att dagen närmar sig.

Responsoriepsalm

Ps 24:1–4b, 5–6 (R. jfr 6)

R. Detta är det släkte som söker ditt ansikte.

Jorden är Herrens och allt som finns på den,
jordens krets och de som bor där.
Det är han som har grundat den på haven
och fäst den över strömmarna. R.

Vem får gå upp på Herrens berg,
vem får träda in i hans helgedom?
Den som har oskyldiga händer och vars hjärta är rent,
den som inte bedrar. R.
Han skall få välsignelse av Herren,
och rättfärdighet av Gud, sin frälsare.
Detta är det släkte som frågar efter honom,
som söker ditt ansikte, du Jakobs Gud. R.

Halleluja

Ps 119:105

V. Ditt ord är mina fötters lykta
och ett ljus på min stig.

Evangelium

Mark 4:21–25

Vid den tiden sade Jesus till folket: »Inte tas lampan fram för att ställas under sädesmåttet eller under bänken. Den sätts på hållaren. Det finns ingenting dolt som inte skall dras fram och ingenting undangömt som inte skall komma till synes. Hör, du som har öron att höra med.«

Och han sade till dem: »Ge akt på det ni hör. Med det mått som ni mäter med skall det mätas upp åt er, och ännu mer skall ni få. Ty den som har, han skall få, men den som inte har, från honom skall tas också det han har.«

FREDAG DEN 29 JANUARI

Läsning

Heb 10:32–39

Kom ihåg hur det var förr, när ni nyss hade blivit upplysta. Ni utstod många svåra lidanden. Ni blev smädade och förföljda och gjordes till allmänt åtlöje, eller också ställde ni er vid deras sida som behandlades så. Ni led tillsammans med dem som satt i fångelse, och ni fann er med glädje i att bli berövade er egendom, därför att ni visste att ni ägde något bättre och mera varaktigt. Ge inte upp er frimodighet. Den skall rikligen belönas. Uthållighet är vad ni behöver för att kunna göra Guds vilja och få vad han har lovat, ty: Ännu en liten tid, sedan kommer han som skall komma, och han skall inte dröja. Min rättfärdige skall leva genom sin tro, men om han drar sig undan, är han inte längre till glädje för mig. Vi hör inte till dem som drar sig undan och går förlorade utan till dem som tror och räddar sitt liv.

Responsoriepsalm

Ps 37:3–6, 23–24, 39–40 (R. 39a)

R. Till de rättfärdiga kommer räddning från Herren.

Förtrösta på Herren, och gör det goda,
bo kvar i landet och bevisa trohet,
och ha din lust i Herren
– då skall han ge dig vad ditt hjärta begär. R.

Befall din väg åt Herren,
förtrösta på honom – han skall göra det:
han skall låta din rättfärdighet gå fram som ljuset
och din rätt som middagens sken. R.

En mans steg blir fasta genom Herren,
när han har behag till hans väg.
Om han faller, störtar han inte till marken,
ty Herren håller honom vid handen. R.

Till de rättfärdiga kommer räddning från Herren,
han är deras värn i tider av nöd.
Herren hjälper dem och befriar dem,
han befriar dem från de gudlösa och räddar dem,
ty de tar sin tillflykt till honom. R.

Halleluja

Jfr Matt 11:25

V. Välsignad är du, Fader, himlens och jordens Herre,
som uppenbarat himmelrikets hemligheter
för dem som är som barn.

Jesus sade: »Med Guds rike är det som när en man har fått utsädet i jorden. Han sover och stiger upp, dagar och nätter går, och säden gror och växer, han vet inte hur. Av sig själv bär jorden gröda, först strå, så ax, så moget vete i axet. Men när grödan är mogen låter han skäran gå, för skördetiden är inne.«

Och han sade: »Vad skall vi likna Guds rike vid? Vad skall vi använda för bild? Det är som ett senapskorn, som är det minsta av alla frön här på jorden när man sår det, men när det har såtts, skjuter det upp och blir större än alla örter och får så stora grenar att himlens fåglar kan bygga bo i dess skugga.« Med många sådana liknelser förkunnade han ordet för dem, så långt de nu kunde fatta det. Han talade bara i liknelser till dem, men när han hade blivit ensam med lärjungarna förklarade han allt.

LÖRDAG DEN 30 JANUARI

Läsning

Heb 11:1–2, 8–19

Tron är grunden för det vi hoppas på; den ger oss visshet om det vi inte kan se. För sin tro fick fäderna Guds vittnesbörd.

I tro lydde Abraham när han blev kallad. Han drog bort till ett land som skulle bli hans, och han drog bort utan att veta vart han skulle komma. I tro slog han sig ner i det utlovade landet som i ett främmande land och bodde i tält liksom Isak och Jakob, som hade fått del i samma löfte. Ty han väntade på den stad med fast grund som Gud själv har planlagt och byggt. I tro fick han kraft att avla en son, fast han, liksom Sara, var överårig. Han litade på den som hade gett löftet. Därför fick han, denne ende man, som dessutom var så gott som död, en avkomma talrik som stjärnorna på himlen och de oräkneliga sandkornen på havsstranden. I tro dog alla dessa utan att ha fått vad de hade blivit lovade. De hade bara sett det i fjärran och hälsat det och bekant sig vara gäster och främlingar på jorden. De som talar så visar att de söker ett hemland. Och om de hade tänkt på det land som de lämnat kunde de ha återvänt dit. Men nu längtade de till ett bättre land, ett i himlen. Därför skäms inte Gud för dem, utan de får kalla honom sin Gud; han har ju grundat en stad åt dem.

I tro bar Abraham fram Isak som offer när han sattes på prov. Sin ende son var han beredd att offra, han som hade tagit emot löftena och till vilken Gud hade sagt: Genom Isak skall du få dina efterkommande. Han sade sig att Gud hade makt att till och med uppväcka döda. Från de döda fick han också, bildligt talat, sonen tillbaka.

Responsoriepsalm

Luk 1:69–75 (R. 68a)

R. Välsignad är Herren, Israels Gud.

Han reser för oss frälsningens horn
i sin tjänare Davids släkt,
så som han för länge sedan lovat
genom sina heliga profeter,
frälsning från våra fiender och alla som hatar oss. R.

Han visar barmhärtighet mot våra fäder
och står fast vid sitt heliga förbund,
den ed han svor vår fader Abraham:
att rycka oss ur våra fienders hand
och låta oss tjäna honom utan fruktan,
rena och rättfärdiga inför honom i alla våra dagar. R.

Halleluja

Joh 3:16

V. Så älskade Gud världen att han gav den sin ende Son;
de som tror på honom skall ha evigt liv.

Evangelium

Mark 4:35–41

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Låt oss fara över till andra sidan.« De lämnade folket och tog honom med sig i båten som han satt i, och andra båtar följde med. Då kom en häftig stormby och vågorna slog in i båten, så att den var nära att fyllas. Själv låg han och sov i aktern med huvudet på dynan. De väckte honom och sade: »Mästare, bryr du dig inte om att vi går under?« Han vaknade och hutade åt vinden och sade till sjön: »Tig! Håll tyst!« Vinden lade sig och det blev alldeles lugnt. Och han sade till dem: »Varför är ni rädda? Har ni ännu ingen tro?« Då greps de av stor fruktan och sade till varandra: »Vem är han? Till och med vinden och sjön lyder honom.«

FJÄRDE SÖNDAGEN »UNDER ÅRET« DEN 31 JANUARI

Första läsningen

5 Mos 18:15–20

Mose talade till folket och sade: »Herren, din Gud, skall låta en profet lik mig träda fram hos dig ur dina bröders led. Honom skall ni lyssna till. Det var om detta du bad Herren, din Gud, när ni var församlade vid Horeb. Du sade: 'Jag vill inte höra Herrens, min Guds, röst igen, och denna väldiga eld vill jag inte mera se, ty då kommer jag att dö.' Då sade Herren till mig: 'Vad de säger är riktigt. Jag skall låta en profet lik dig träda fram ur deras bröders led. Jag skall lägga mina ord i hans mun, och han skall förkunna för dem allt vad jag befäller honom. Men om någon inte lyssnar till mina ord, de ord han talar i mitt namn, skall jag utkräva vedergällning av den mannen. Och den profet som är så förmäten att han i mitt namn förkunnar något som jag inte har befallt honom att säga, eller som talar i andra gudars namn, den profeten skall dö.' »

Responsoriepsalm

Ps 95:1–2, 6–9 (R. jfr 8)

När responsoriepsalmen sjungs så används texten i Cecilia 662. När den läses används följande text:

R. I dag, när vi får höra hans röst,
må vi inte förhärda våra hjärtan.

Kom, låt oss jubla till Herrens ära
och hylla vår klippta, vår räddning!
Låt oss träda fram inför honom och tacka,
hylla honom med sång och spel! R.

Kom, låt oss falla ner och tillbe,
knäböja inför Herren, vår skapare,
ty han är vår Gud
och vi hans folk, fåren i hans hjord. R.

Om ni ändå ville lyssna till honom i dag!
Förhärda er inte som vid Meriva,
som den gången vid Massa i öknen,
där era fäder satte mig på prov,
prövade mig fast de sett vad jag gjort. R.

Andra läsningen

1 Kor 7:32–35

Bröder, jag ser helst att ni slipper bekymra er. Den ogifte tänker på vad som hör Herren till, hur han skall vara Herren till lags. Men den gifte tänker på vad som hör världen till, hur han skall vara sin hustru till lags, och det gör honom kluven. En ogift kvinna eller flicka tänker på vad som hör Herren till, på att hon skall vara helig till kropp och själ. Men den gifta kvinnan tänker på vad som hör världen till, hur hon skall vara sin man till lags. Detta säger jag för ert eget bästa, inte för att lägga band på er utan för att hjälpa er att leva anständigt och troget hålla fast vid Herren.

Halleluja

Matt 4:16

V. Folket som bor i mörkret har sett ett stort ljus,
och för dem som bor i dödens land och skugga har ljuset gått upp.

Evangelium

Mark 1:21–28

Jesus och hans lärjungar kom till Kafarnaum, och när det blev sabbat gick han till synagogan och undervisade. Alla överväldigades av hans undervisning, för han undervisade med makt och inte som de skriftlärda. I synagogan fanns en man som var besatt av en oren ande, och han började skrika: »Vad har du med oss att göra, Jesus från Nasaret? Har du kommit för att ta död på oss? Jag vet vem du är, Guds helige.« Men Jesus sade strängt åt honom: »Tig! Far ut ur honom!« Den orena anden ryckte och slet i mannen och gav till ett högt rop och for ut ur honom. Alla greps av bävan och började fråga varandra: »Vad är detta? En ny undervisning, med makt bakom orden! Till och med de orena andarna befäller han, och de lyder honom.« Ryktet om honom spred sig genast över hela Galileen.